

ellátva, a mely ezt valószínűleg felfüggesztésre tette alkalmassá. A nyíl befogadására egy ötszögletű nyílás szolgált, a melyet keresztez egy köralakú lyuk a nyíl röpitésére alkalmas szög befogadására. Fölületét pontok és körök ékítik. Görbületének helyén és a keskenyebb végén kidudorodó dísz van.

A lelet legnagyobb részét gombok teszik ki. Nyolczvankét gomb volt a leletben. Ezek közül hetven pityke, a melyekről már előbb tettem említést. Három *darab négylábú, négyszögalapú* s minden díszítés nélkül való (3. sz.), három darab *négylábú, köralapú, csúcsosodó díszített* (4. sz.), egy darab *díszített négylábú, négyszögalapú*, a melynek fedőlapja egy vonal által két részre van osztva. A vonaltól felfelé eső részén két ellenkező irányú csigavonal van, az alsón pedig egy kis dudor látható (5. sz.). A 8. számú hasonlít a 3. számúhoz, de míg a 3. *négylábú*, addig a 8. *kétlábú*. A 9. számmal jelölt gomb *négylábú, köralakú*, feje pedig kissé csúcsosodik. A 10. számú — a melyből egy — és a 11. számú gomb — a melyből kettő volt a leletben — véleményem szerint ló feldíszítésére szolgált.

12. Volt még a leletben egy valószínűleg a kard vagy más vágóeszköz élesítésére szolgáló fenékö is, a melynek az egyik oldalán lévő bemélyedés azt is bizonyítja, hogy az említett követ annak idején gyakrabban használták.

A 13. és 14. sz. bojtnek (?) a váza. Még mai nap is a csekély számmal lévő gombkötő ilyen vázat használ a bojt előállítására, még pedig úgy, hogy a két hasonlakúra kifaragott és átlukasztott fa nyílásába helyezik a selymes pamutot vagy mást, a miből a sallangot készíteni akarják, azután pedig a vázat átszövik, hogy az anyagát, a fát ne lehessen látni. Alakjukon kívül még az a körülmény is szól a mellett, hogy a két tárgynak kiszélesedő vége, a melyet egymásra helyeztek, mindkettőnél megegyezik.

6. ábra, 2 példány, csüngődísz lehetett, a 7. kezdetlegesen mintázott kos, hátán füllel.

Az itt felsorolt tárgyak véleményem szerint a hallstatti sírok mellékleteihez legjobban hasonlítanak és ezen hasonlóságnál fogva ezen leletet is a hallstatti korból származónak vélem.

Zombor, 1904 deczember 11.

Ifj. Frey Imre.

BUDAKESZI-I SÍRLELETEK. 1904 május havában Rapolter József, Budakeszi község sírásója, a m. n. múz. régiségosztály igazgatóságánál azt a jelentést tette, hogy ő az új községi temetőben egy sírhely megásása alkalmával egy faragott nyers kövekkel kifalazott sírra bukkant, a melyben, annak föltárása után, egy emberi csontváz maradványait s e mellett néhány tárgyat talált, a melyeket a múzeumnak fölajánlott. A tárgyak a következők voltak: 1. füles agyagkancsó, kerek talppal, ovális testtel, fölfelé vékonyodó nyakkal és kerek peremmel, felületét világos, zöldes, sárgás máz borítja (magassága 20 cm); 2. agyagcsésze, kiemelkedő kerek talppal, széles testtel, a perem alatt körülfutó bemélyített vonallal (magassága 8.6 cm); 3. T alakú bronzfibula, a szokásos kivitelű kereszt rúdjának két végén egy-egy gombbal (hossza 8 cm); 4. hasonló kivitelű bronzfibula, kereszt rúdjának közepén és két végén egy-egy gombbal (hossza 7 cm); 5. u. a. pannoniái típusú (hossza 2.6 cm); 6. IV. szá-

zadi római bronzdenárok. Ezen jelentés alapján hivatalból kiküldtettem a lel- helyre, hogy azt szemügyre vegyem s esetleg további ásatásokat rendezek. A helyszínén mindenekelőtt helyrajzi felvételt eszközöltem, s ennek során úgy láttam, hogy a Rapolter által föltárt sír tényleg faragott kövekből épített sír volt, de hogy a lábtól fekvő kő egy puha homokkőből faragott római fölira- tos sírkő felső része volt (magassága 55 cm, szélessége 64 cm). Lapos kere- tében a következő 7-soros fölirat olvasható:

D M	D(iis) M(anibus)
AVRELIA	Aurelia
CASTORI	Castori
NA QVI VIX	ana qui vix
SIT N · XLII	sit an(nos) XLII
MTRIBVS DII	Matribus Dii
/R · IVVENTINVS	[Au]r(elius) Iuventianus

A fölirat nem tarthat valamely kiváló érdekességre igényt. A benne elő- forduló nevek: *Castoriana* és *Iuventianus* nem tartoznak épen a leggyakrieriab- bak közé; a *Castoriana* név a CIL. III.-ban egyáltalában nem, *Iuventianus* pedig csak kétszer fordul elő, CIL. III. 5182. sz. a. és 11739. sz. a. A további kutatás, sajnos, igen szerény eredménnyel járt.

Az első sírtól 8·6 m távolságra déli irányban egy másodikra akadtam. Keletről nyugatra irányult, a csontváz koponyája keleten feküdt. A bal lábszár mellett egy sárgabarna mázas agyagkancsó állott, kerek talppal, fölfelé szűkülő körtealakú testtel, szűk nyakkal. Eredetileg két füle volt, egyike letörött (ma- gassága 22·5 cm). Ettől 1·5 m délre megint egy kőből épült sírra bukkantam; gyermek sír volt, a köveken sem fölirat, sem dombormű. A csontváz mellett két agyagedény hevert, és pedig egy zöldmázas (az előbbihez hasonló alakú) cserépkancsó, két fülel (magassága 28 cm) és egy kereken kiemelkedő talpú gömbölyű testű és kevésbé kihajlított peremű szürke agyagbögre (magassága 9·1 cm).

Az ásatás folyamán még csak egy sírra bukkantam; kőből épült és tég- lával padozott sír volt, mely az első sírtől keletre 5 m és délre 8·5 m távol- ságban feküdt. A csontváz mellett volt még: 1. T alakú bronzfibula, a fej ke- resztrúdjának közepén és két végén egy-egy gombbal, félköríves hajlású ken- gyellel, aláhajlított lábbal (hossza 5·5 cm); 2. sárga üvegpasztagyöngy, öt fehér alapba berakott kék szemformájú mustrával (átmérője 2 cm); 3. füles agyag- kancsó, kerek talppal, alul öblös, fölfelé keskenyedő, domború peremmel (ma- gassága 16 cm); 4. füles agyagbögre, kerek kiemelkedő talppal, öblös testtel, domború peremmel (magassága 10·5 cm), 5. 2 db Valens császár korából való (364—378) és 1 db I. Valentinianus-féle bronzérem.

Mahler Ede.